

Arrest

nr. 110 093 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANBRABANT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 september 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 28 oktober 2010 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

Op 22 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 4 juni 2013. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting wijst de raadvrouw van verzoekende partij op de verdere ontwikkelingen in dit dossier sinds de bestreden beslissing. Zij stelt dat op 9 augustus 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod is genomen. Op 31 augustus 2013 is verzoekende partij vrijwillig teruggekeerd naar haar land van herkomst, mede om reden dat haar moeder ernstig ziek is.

Ter terechtzitting repliceert de raadvrouw van verwerende partij dat een exceptie van gebrek aan belang dient te worden opgeworpen. Uit de vrijwillige terugkeer volgt dat er geen actueel belang meer is bij haar beroep. Verzoekende partij voldoet niet meer aan de voorwaarde van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet, met name een verblijf in België.

De raadvrouw van verzoekende partij meent evenwel dat zij wel nog een belang behoudt aangezien de aanvraag op 28 oktober 2010 ontvankelijk was verklaard en zij bijgevolg over een tijdelijke verblijfsmachtiging beschikte.

Artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254.)

De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet in een procedure waarbij de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf om medische redenen kan aanvragen. *In casu* verblijft de verzoekende partij niet meer in België waardoor zij hoegenaamd niet in aanmerking komt voor de voormelde procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoekende partij geen voordeel meer verschaffen, nu verzoekende partij niet meer in België verblijft en de aanvraag geen adresvermelding meer bevat van de *“effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België”*, zoals vereist in artikel 9ter, § 1, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verwerende partij de machtiging tot verblijf niet meer toekennen waardoor de verzoekende partij het beoogde doel, een gegrond verklaring van haar aanvraag, niet meer kan verkrijgen (RvS 21 december 2012, nr. 221.898).

De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN